

Personer, hvad enten det er trykt som Manuskrift eller ej, idet man dog her i Tilslutning til de to Bibliotekarere har ment at burde forbeholde de afleveringspligtige Adgang til at faa det afleverede holdt utilgængeligt i en af dem nærmere angiven Tid, som formentlig passende kan sættes til indtil 100 Aar. Med denne Modifikation er der neppe nogen Betænkelighed ved at forlange Afleveringspligten gennemført ogsaa for dette Omraades Vedkommende. Vor nugældende Lovgivning hjemler ingen Undtagelse i saa Henseende, og i forskellige fremmede Lande er der Afleveringspligt i dette Tilfælde, jfr. Bilag IV. nedenfor. Det fortjener ogsaa her at mærkes, at der ifølge § 4 i Lov af 3die Januar 1851, om Pressens Brug, af ethvert trykt Skrift paa ikke over 6 Ark samtidig med Skriftets Udlevering fra Trykkeriet skal afgives et Eksempplar paa Politikammeret, uden at der i saa Henseende gælder nogen Undtagelse for de fortrolige Skrifers Vedkommende.

Bestemmelsen i Frd. af 1832 om Anvendelse af Skrivpapir til det ene Eksempplar til det store kongelige Bibliotek og til Eksemplet til Universitetsbiblioteket har man ladet udgaa som ikke længere tidssvarende. Den har da ogsaa i længere Tid været betragtet som bortfalden paa Grund af den stedfundne Udvikling med Hensyn til det Papir, der anvendes ved Trykning. Derimod har man haft under Overvejelse, om der ikke i Betragtning af, at der til den største Del af Landets Aviser utvivlsomt anvendes Papir af meget ringe og uholdbar Kvalitet, burde gives Paalæg om, at Pligteksemplerne af dem skulle være trykte paa behørigt holdbart Papir. Men efter de indhentede Oplysninger om Vanskeligheden ved et saadant Paabuds Gennemførelse med Hensyn til Aviser trykte paa roterende Presse, jfr. Bilag V. nedenfor, har man næret Betænkelighed ved at foreslaa Bestemmelser i saa Henseende for disse Avisers Vedkommende, medens man paa den anden Side har fundet, at de ikke bør gøres gældende alene for de paa Fladpresse trykte Aviser, som gennemgaaende ere mindre og mindre betydelige end hine, idet Bestemmelserne, selv om de ganske vist uden Vanskelighed kunne gennemføres paa dette Omraade, dog ville være generende for de vedkommende Udgivere og paaføre dem Udgifter. Man har derfor ment ikke at burde fremsætte Forslag om særlige Bestemmelser i den paa-gældende Henseende. Ved Optagelsen af Statsbiblioteket i Aarhus som berettiget

til Frieksemplarer vil der iøvrigt vindes, at det store kongelige Bibliotek vil kunne opbevare sit ene Eksempplar af Aviserne i Reserve.

Til § 3.

For det her i Landet tryktes Vedkommende har man ligesom i Frd. af 1832 her lagt Forpligtelsen til Aflevering paa vedkommende Bog- eller Kunsttrykker; men Forordningens Bestemmelse om, at denne Forpligtelse, naar Trykningen er sket i forskellige Trykkerier, skal paahvile det af disse, som har trykt Slutningen af Værket, har man her i Overensstemmelse med Forslag fra Overbibliotekaren ved det store kongelige Bibliotek erstattet med en Bestemmelse om, at Forlæggeren paa Begæring skal opgive Bog- eller Kunsttrykkeren for Bibliotekerne og Provinsarkiverne. Denne Bestemmelse sigter særlig til de Tilfælde, i hvilke de forskellige Dele af et Værk ere trykte i flere Trykkerier, og navnlig til Trykningen af Aviser, idet det for ubetydelige og svagt funderede Avisers Vedkommende ikke sjældent sker, at de gaa over fra et Trykkeri til et andet, uden at Trykkerierne faa Oplysning om, hvem deres Forgængere eller Efterfølgere ere, medens Forlæggerne (Udgiverne) i slige Tilfælde ikke altid vise sig villige til at give Bibliotekerne eller Arkiverne Oplysning i saa Henseende. For saa vidt angaar det for danske Forlæggere i Udlandet trykte, er Forpligtelsen til Aflevering her ligesom i Frd. af 19de Januar 1821 lagt paa Forlæggeren, og paa denne har man ligeledes lagt Forpligtelsen til Aflevering af Frieksemplarer, som skulle afgives af, hvad der her i Landet eller i Udlandet fremstilles paa anden Maade end ved Trykning.

Bestemmelsen om, at Afleveringen altid skal betragtes som foregaaende for Forlæggerens Regning, er optagen efter Frd. af 1832.

Det af Overbibliotekarerne ved det store kgl. Bibliotek og Universitetsbiblioteket fremsatte Forslag, at det skal bestemmes, at Bibliotekerne og Arkiverne til enhver Tid skulle kunne gøre deres Rettigheder til Aflevering gældende, uanset hvor lang Tid der er hengaaet, inden det opdages, at en pligtig Aflevering ikke har fundet Sted, har man ikke ment at burde optage, idet man finder det naturligt, at Lovgivningens almindelige Bestemmelser fremdeles ligesom hidtil komme til Anvendelse i saa Henseende.